

Lila akácok
(Abraham Paul - Mihály István)

Refrén 1.

Lila akácok, minek a szív, ha úgy fáj?
Lila akácok, minek a vágy, ha elszáll?
Minek a nyíló virág, a kikelet?
Mit ér a rongyos világ, ha nem szeret?

Refrén 2.

Lila akácok, minek a szív, ha úgy fáj?
Lila akácok, a boldogság sosem vár.
Minek a kis kerti pad, minek a nyáralkonyat,
Amikor egymást szeretni nem szabad?

Virágos tavaszi kertek ölén
Zártam először szívembe én,
Később karöltve jártunk Budán,
S várt ránk a csendes Tabán.

Szép volt a szerelem, szép volt a nyár,
Vártam a ligetben, hogy jön-e már.
Lila akácok nyíltak a fán,
Már csak bús emlék csupán.

Refrén 1.

Lila akácok.

Refrén 2.

Lila akácok.